

urmate de decenii întregi – judecătorii maghiari primesc, conform legii, o remunerație mai mică decât cea a procurorilor dintr-o categorie echivalentă, care au același grad și aceeași vechime, și în care, având în vedere situația economică a țării, salariile lor nu reflectă de manieră generală importanța funcțiilor exercitate, în special luând în considerare practica acordării de prime discreționare urmată de cei care ocupă funcții de conducere?

- 3/B.** În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea anterioară, principiul independenței judiciare menționat trebuie interpretat în sensul că, în aceste condiții, nu se poate garanta dreptul la un proces echitabil?
- 4/A.** Articolul 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) trebuie interpretat în sensul că este contrară acestei dispoziții o decizie de jurisprudență națională în temeiul căreia forumul jurisdicțional de ultim grad, în cadrul unei proceduri care vizează unificarea jurisprudenței din statul membru respectiv, fără a afecta efectele juridice ale ordonanței în cauză, califică drept nelegală ordonanța instanței inferioare prin care a fost inițiată procedura preliminară?
- 4/B.** În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 4/A, articolul 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) trebuie interpretat în sensul că instanța de trimitere trebuie să înlăture deciziile instanței superioare în sens contrar și pozițiile de principiu adoptate în interesul unității dreptului?
- 4/C.** În cazul unui răspuns negativ la întrebarea 4/A, procedura penală suspendată poate continua într-o astfel de situație în timp ce procedura preliminară este în curs?
- 5.** Principiul independenței judiciare, consacrat la articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE și la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale, precum și în jurisprudența Curții, trebuie interpretat în sensul că, în lumina articolului 267 TFUE, se aduce atingere acestui principiu atunci când împotriva unui judecător este inițiată o procedură disciplinară pentru motivul că a inițiat o procedură preliminară?

(¹) Directiva 2010/64/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 octombrie 2010 privind dreptul la interpretare și traducere în cadrul procedurilor penale (JO 2010, L 280, p. 1).

(²) Directiva 2012/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2012 privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale (JO 2012, L 142, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungaria) la 13 august 2019 – Vikingo Fővállalkozó Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Cauza C-610/19)

(2020/C 95/06)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Vikingo Fővállalkozó Kft.

Pârâtă: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Întrebările preliminare

- 1) Sunt conforme cu articolul 168 litera (a) și cu articolul 178 litera (a) din Directiva 2006/112/CE (¹) a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind taxa pe valoarea adăugată, coroborate cu articolul 220 litera (a) și cu articolul 226 din aceeași directivă, o interpretare juridică și o practică naționale conform cărora, atunci când sunt îndeplinite condițiile de fond pentru a beneficia de dreptul de deducere a taxei, nu este suficientă simpla deținere a unei facturi al cărei conținut

respectă prevederile articolului 226 din directiva respectivă, ci pentru a-și exercita în mod legal dreptul de deducere a taxei aferente facturii în cauză persoana impozabilă trebuie, în plus, să dețină documente justificative suplimentare, care trebuie să respecte nu numai dispozițiile Directivei 2006/112, ci și principiile prevăzute de reglementarea națională în domeniul contabilității și dispozițiile specifice în materia documentelor justificative, și care impun fiecăruia dintre membrii lanțului de operațiuni obligația de a-și aminti și de a declara în același mod fiecare detaliu al operațiunii economice care se bazează pe documentele justificative respective?

- 2) O interpretare juridică și o practică naționale conform cărora, în cazul unei operațiuni în lanț, indiferent de orice alte circumstanțe, pentru simplul fapt că operațiunea este de această natură, se impune fiecăruia dintre membrii lanțului obligația de a verifica elementele operațiunii economice realizate de aceștia și obligația de a deduce din această verificare consecințe cu privire la persoana impozabilă care se află la celălalt capăt al lanțului, și se refuză persoanei impozabile dreptul de [deducere a TVA-ului], pentru motivul că constituirea lanțului, chiar dacă nu este interzisă de legislația națională, nu era justificată [în mod rezonabil] din punct de vedere economic, sunt conforme cu dispozițiile Directivei 2006/112 referitoare la [deducerea TVA-ului] și cu principiile neutralității fiscale și efectivității? În acest context, în cazul unei operațiuni în lanț, în cadrul examinării circumstanțelor obiective care pot justifica refuzul dreptului [de deducere a TVA-ului], atunci când trebuie să se determine și să se aprecieze relevanța și forța probatorie a elementelor de probă pe care se întemeiază refuzul dreptului de deducere a TVA-ului, se pot aplica numai dispozițiile Directivei 2006/112 și ale dreptului național referitoare la deducerea taxei în calitate de norme materiale care precizează faptele relevante pentru determinarea cadrului de fapt sau trebuie să se aplice, în calitate de norme speciale, și dispozițiile din domeniul contabilității ale statului membru în cauză?
- 3) O interpretare juridică și o practică naționale conform cărora persoanei impozabile care utilizează bunurile pentru necesitățile operațiunilor sale impozabile din statul membru în care le realizează și care deține o factură conformă cu Directiva 2006/112 i se refuză dreptul [de deducere a TVA-ului] pentru motivul că nu cunoaște toate elementele [operațiunii] efectuate de membrii lanțului sau prin invocarea unor împrejurări legate de membrii lanțului care îl precedă pe emitentul facturii și asupra cărora persoana impozabilă nu putea avea nicio influență din motive independente de aceasta, și se condiționează dreptul [de deducere a TVA-ului] de cerința ca persoana impozabilă să îndeplinească, în contextul măsurilor care îi revin în mod rezonabil, o obligație generală de verificare ce trebuie exercitată nu numai înainte de încheierea contractului, ci și în cursul executării sale și inclusiv ulterior acesteia, sunt conforme cu dispozițiile Directivei 2006/112 referitoare la [deducerea TVA-ului] și cu principiile neutralității fiscale și efectivității? În acest context, persoana impozabilă are obligația să nu își exercite dreptul [de deducere a TVA-ului] în cazul în care, în ceea ce privește orice element al operațiunii economice indicate în factură, la un moment ulterior încheierii contractului sau în cursul executării sale sau după executarea sa, se constată o neregularitate sau i se aduce la cunoștință o împrejurare care determină refuzul dreptului [de deducere a TVA-ului] conform practicii autorității fiscale?
- 4) Ținând seama de dispozițiile Directivei 2006/112 referitoare la [deducerea TVA-ului] și de principiul efectivității, autoritatea fiscală are obligația să specifice în ce constă fraudă fiscală? Practica autorității fiscale, conform căreia omisiunile și neregularitățile lipsite de o legătură de cauzalitate rezonabilă cu dreptul [de deducere a TVA-ului], săvârșite de membrii lanțului, sunt considerate dovezi ale fraudei fiscale, invocând în acest sens faptul că, având în vedere că aceste omisiuni și neregularități au determinat caracterul nefiabil al conținutului facturii, persoana impozabilă avea sau trebuia să aibă cunoștință de fraudă fiscală, este adecvată? În cazul în care ar exista fraudă fiscală, această împrejurare justifică faptul că persoanei impozabile i se impune obligația de a efectua o verificare cu întinderea, nivelul și domeniul menționate anterior, sau această obligație depășește cerințele impuse de principiul efectivității?
- 5) O sancțiune care presupune refuzul dreptului [de deducere a TVA-ului] și care constă în obligația de a plăti o sancțiune fiscală egală cu 200 % din diferența fiscală în cazul în care nu a existat nicio pierdere de venituri pentru trezoreria publică, legată în mod direct de dreptul [de deducere a TVA-ului] al persoanei impozabile? Se poate reține existența vreunei dintre împrejurările la care se referă articolul 170 alineatul 1 a treia teză din az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény [Legea nr. XCII din 2003 privind procedura generală fiscală; denumită în continuare „LPGT”], atunci când persoana impozabilă a pus la dispoziția autorității fiscale toate documentele aflate în posesia sa și a inclus în declarația sa fiscală facturile emise?
- 6) În cazul în care s-ar putea aprecia pe baza răspunsurilor date la întrebările preliminare adresate că interpretarea normei juridice naționale urmată după cauza în care s-a dat Ordonanța din 10 noiembrie 2016, Signum Alfa Sped (C-446/15, EU:C:2016:869) și practica adoptată pe baza acesteia nu sunt conforme cu dispozițiile Directivei 2006/112 referitoare la [deducerea TVA-ului], și ținând seama că instanța de prim grad de jurisdicție nu poate sesiza Curtea de Justiție de Uniunii Europene cu o cerere de decizie preliminară în toate cauzele, se poate considera în conformitate cu dispozițiile articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene că dreptul persoanelor impozabile de a exercita o acțiune judecătorească în daune-interese le asigură dreptul la o cale de atac efectivă și la un proces echitabil consacrat la articolul respectiv? În acest context, se poate interpreta că alegerea formei deciziei pronunțate în cauza Signum Alfa Sped

implică faptul că problema a fost reglementată deja de dreptul Uniunii și a fost clarificată de jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene și că, în consecință, era evidentă, sau presupune că având în vedere că s-a inițiat o nouă procedură, problema nu a fost clarificată în totalitate și că, prin urmare, era în continuare necesar să se solicite Curții să se pronunțe cu titlu preliminar?

(¹) Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială 9/vol. 3, p.7)

Cerere de decizie preliminară introdusă de Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungaria) la 13 august 2019 – Crewprint Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Cauza C-611/19)

(2020/C 95/07)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Crewprint Kft.

Pârâtă: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Întrebările preliminare

- 1) Sunt conforme cu dispozițiile relevante [în ceea ce privește deducerea TVA-ului] din Directiva 2006/112 (¹) și cu principiul neutralității fiscale o interpretare și o practică naționale potrivit cărora autoritatea fiscală neagă dreptul [de deducere a TVA-ului] pentru o operațiune economică realizată între părți întrucât consideră frauduloasă forma raportului juridic dintre acestea (contract de antrepriză de lucrări), întrucât implică un drept de deducere și, prin urmare, o califică, în conformitate cu articolul 1 alineatul 7 [din Codul de procedură fiscală] ca fiind o activitate (activitate de agent) care nu dă naștere unui drept de deducere, reținând că comportamentul părților are drept scop o evaziune fiscală, având în vedere că activitatea desfășurată de destinatarul facturii nu trebuia să ia în mod necesar [această formă de activitate comercială], întrucât ar fi putut-o realiza și în calitate de agent. În acest context, ca cerință pentru aplicarea [deducerii TVA-ului], persoanele impozabile au obligația fiscală de a alege ca formă de activitate economică pe aceea care le impune o sarcină fiscală mai mare, sau constituie o practică abuzivă faptul de a alege, în exercitarea libertății contractuale de care beneficiază și în alte scopuri decât cele de drept fiscal, o formă contractuală a activității economice desfășurate între acestea care are și un efect pe care nu îl urmăresc și care constă în dreptul de a deduce taxa respectivă?
- 2) Sunt conforme cu dispozițiile relevante [în materia deducerii TVA-ului] din Directiva 2006/112 și cu principiul neutralității fiscale o interpretare și o practică națională conform cărora, presupunând că persoana impozabilă care dorește să exercite dreptul [de deducere a TVA-ului] îndeplinește condițiile de fond și de formă [pentru deducerea menționată] și că a luat măsurile necesare anterior încheierii contractului, autoritatea fiscală refuză dreptul de deducere a TVA-ului, întrucât consideră că crearea unui lanț nu este necesară din punct de vedere economic și, în consecință, constituie o practică abuzivă, întrucât subcontractantul, deși este în măsură să realizeze prestarea de servicii, o încredințează altor subcontractanți din motive care nu sunt legate de faptul generator și întrucât persoana impozabilă care dorește să își exercite dreptul [la deducerea TVA-ului] știa, la momentul acceptării comenzii, că subcontractantul său, în absența unor resurse personale și materiale, va efectua prestația recurgând la propriii subcontractanți? Faptul că persoana impozabilă sau subcontractantul său au inclus în lanț un subcontractant cu care are o relație directă sau o legătură personală sau organizațională (cunoștințe personale, relație de rudenie sau același proprietar) afectează răspunsul?